

Egy kagyló álma

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 7. szám, 2022. február 18.

Van egy régről maradt tudásunk arról, hogy milyen a parton lenni, ezért nem halunk meg rögtön. Hanem, mikor hosszú utunk véget ér, és egyszerre mindenféle zajok vesznek körül, csikorgás, zúgás, kiáltás, izzadt férfiak egyetértő morgásai, az öröm hangjai, megérezzük magunkon, milyen a szél, amikor nem a vízzel sodródik felénk, megérezzük a tengerfenék hiányát. És egy pillanatig nem tudunk betelni a látvánnyal - hogy ami belül olyan dús és sötét, kívülről milyen könnyűnek tűnik. És hogy a nap és a felhők mind léteznek. Mostantól nem csak ötletünk van róla. Hetek sűrűsödnek abba a lengésbe a víz felett. Egy daru húzott a levegőre, és mi most csak lebegünk egy határon a túlvilágra menet.